

**Andra
BOTEZ**

**Florența
HANGIUC**

**Rimele
Flaviei**

Ilustrații:
Nicoleta BIDA-ȘURUBARU

CUPRINS

<i>Șoricelul Chiți-Chiți</i>	7
<i>În grădina de legume</i>	9
<i>Un bursuc</i>	11
<i>O mangustă și-o lăcustă</i>	14
<i>Luna</i>	17
<i>Lebăda</i>	18
<i>Un peștișor</i>	21
<i>Pelicanul</i>	24
<i>Albinuța Zum-zum-zum</i>	27
<i>Bâz-bâz-bâz</i>	29
<i>Un arici cu nasul cârn</i>	31
<i>Chiți-chiți s-a mutat</i>	33
<i>O pisică gri dungată</i>	35
<i>Vulpea și Ursul</i>	39
<i>Mica țestoasă</i>	41

– Eu! Morarul Chiți-chiti!?
Nu-mi mai înțeleg părinții!
- Și ce să crez? Lipie!?
Eu vreau la academie!

– Dragul meu. Academie
E-un fel de... filozofie.
Riști să pierzi chiar tot ce ai
Și s-ajungi doar un... cobai.

Nici măcar profesor n-ai.
Cânti în lada cu mălai
Singur, încet și chiar fals,
Făcu mama. Tu... n-ai glas!

Morar nu, nici cântăreț
Dar, cum ești foarte isteț,
Dacă te mobilizezi
Poți să fii ... tot ce visezi.

Luna

– Bună seara, Lună dragă.
Unde-ai fost o zi întreagă?
– Eu l-am așteptat pe Soare
Ca să mergem la plimbare.

– Ha, ha, ha! Ce glumă bună!
Tu și Soarele-mpreună!
– Nu se poate așa ceva!
Râse-un nor alb, ca de nea.

Chiar și stelele-ți pot spune
C-au aflat, tot de la mine,
Cum că Soarele și Luna
Niciodată nu-și dau mâna.

Atunci Luna, maiestoașă,
A clipit ușor, sfioasă,
Iar Norul s-a-ntunecat.
... Noaptea l-a îmbrățișat...

Chiți-chiți s-a mutat

Șoricelul Chiți-chiți
Și-a anunțat azi părinții
Că se mută la vecină,
Într-o ladă cu făină.

Frățiorul lui mai mic,
Plin de lapte pe botic,
L-a rugat să mai rămână
Măcar încă-o săptămână.

– Chiți-chiți, nu pleca!
Uite-îți dau camera mea!
Stai cu mine pân' la toamnă
Să-mi crească și mie blană.

– Ha! Răspunse el deodată.
Hotărârea e luată.
Locu' acela-i plin de pâine...
Nimeni nu mai e ca mine!

Vulpea și Ursul

Sus la munte, în pădure
Printre rugii plini de mure,
Răsfățat de-un vânt toamnătic
Stătea un urs singuratic.

Dar, o vulpe curioasă
Privindu-l gândi: – „O casă!
Chiar lângă bârlogul lui.
Loc mai bun ca ăsta nu-i!

O să am tot ce îmi place,
De-aici pot să văd ce face
Și-o să aflu ce vânează,
Dacă doarme după-amiază...”

... Vulpea își făcea speranțe
Să-l momească și să-nhațe
De la el ceva vânat,
Că-i expertă... la furat.

Mica țestoasă

Într-o zi, grăbit să iasă,
Un pui de broască țestoasă
Se împiedică de-o floare
Și căzu lat, pe spinare.

– Ajutooor! Strigă broșcuța,
Făcând semne cu mânuța.
„Dacă cineva aude
Poate vine să mă ude.

Fiindcă-n câteva minute
Soarele-i deja fierbinte”.
Se gândi ea cu durere
Încercând să nu dispere.

